

JERNEJ KRUDER

Nikoli nisem imel sreče, zdaj mi je le uspelo

Evropski prvak v plezanju, ki v Rusijo ni šel po kolajno, ampak po olimpijsko vozovnico

Uroš Gramc

Nič kaj dosti časa za slavlje ni imel evropski prvak v balvanskem plezanju, le dan po zlati medalji je bil **Jernej Kruder** v Rusiji znova v steni. Ni ga zmotilo, da je v težavnosti izpadel že v kvalifikacijah (28. mesto, Anže Peharc se je s sedmim mestom prebil v polfinale), saj ni po to šel v Moskvo. Še z 21. mestom v hitrostnem plezanju bi moralo zadostovati, da se v seštevku treh disciplin uvrsti med 20 tistih, ki se bodo v petek in soboto v klasični kombinacijski tekmi udarili za edino preostalo olimpijsko vozovnico za Tokio 2021, kamor sta se od slovenskih plezalcev že pred časom uvrstili Janja Garnbret in Mia Krامل. "Slabše sem odplezal, da se malo prišparam za pravo kombinacijo. Mislim, da bi moralo zadostovati," nam je v uvodu pogovora povedal 29-letni Celjan.

Kako dan po uspehu gledate na zlato medaljo?

"Zelo sem vesel, čeprav nisem v Rusiji zaradi balvanske tekme, ampak zaradi kombinacije. Vedno je lepo zmagati, je tudi dobra popotnica za naslednje dni."

Menda zgolj zaradi EP sploh ne bi potovali v Rusijo.

"Bil sem že kar prepričan, da ne. Ker izbire ni bilo, sem šel 'all-in' še v balvanih. Realno gledano, nimam velikih šans za olimpijske igre, niso pa niti nedosegljive. Dal bom vse od sebe in upam, da bo čim več sreče na moji strani."

Koliko tekmovalcev vam lahko prepreči pot v Tokio?

"Po pravici povedano, se nisem ozrl po konkurenci, so pa fantje zelo dobro pripravljeni. Mogoče ni toliko specialistov za posamezne discipline, jih je pa veliko v vseh zelo dobrih. Kakšnih deset ali petnajst se nas bo borilo za eno prosto mesto. Stresno bo, ni pa nemogoče. Vse se lahko zgodi, vsi smo ljudje in delamo napake. Mislim, da nas bodo te razvrščale."

Vi bolj veljate za specialista za balvane. Je to hendikep ali prednost, ki veliko prinaša?

"Imeli bomo tri specialiste, to je dejstvo, eden od nas pa bo moral biti zelo dober tudi v obeh drugih disciplinah. Mislim, da je treba biti mešanica obojega."

Leta 2005 ste bili mladinski svetovni podprvak v hitrosti. Koliko danes to pomeni?

"Nič. Le to, da sem že kot mlad zelo hitro plezal. Takrat to še ni bila uradna disciplina, v Sloveniji se je sploh ni dalo trenirati, je novost v zadnjih dveh letih, ko smo prišli do sploh prve primerne stene. Veliko

smo morali nadoknaditi in še imamo veliko prostora za napredek." **Menda ste navijali za odpoved tekmovalca v Rusiji. Bili ste najvišje na lestvici in bi avtomatsko dobili olimpijsko vozovnico.**

"Res sem zelo navijal, ampak zaradi zdravja in ker je marsikdo odpovedal nastop oziroma kdo niti ni mogel priti. Želel sem, da ga prestavijo na pomlad, v boljše čase."

Na balvanih ste že bili skupni zmagovalca svetovnega pokala (2018) in svetovni podprvak (2014). Kam bi postavili evropski naslov?

"Priznam, da mi omenjena več pomenita, sploh zmaga, ko se celo leto spopadaš s svetovno konkurenco. Pri moških so Japonci velesila, par je Korejcev, Kitajcev in Američanov, in čeprav so drugo pretežno Evropejci, je zmagati v konkurenci vseh najboljših povsem nekaj drugega. Je pa tudi res, da na evropskih prvenstvih nikoli nisem imel sreče, dvakrat sem bil četrti in sem si po tistem želel stopničk. Zdaj mi je končno uspelo."

Precej pozornosti posvečate naravnim skalam in zato ste "problematični" za trenerje. Bi imeli boljše rezultate, če bi se temu odrekli?

"Tako mogoče vidijo trenerji, razlaga bi bila logična. Testiral sem se tudi v drugo smer, v svetovnem pokalu sem že več kot deset let, marsikaj sem poskusil, tudi zelo fizične in strukturirane treninge sem imel, pa ni bilo zelenega rezultata. Leta 2018 sem nekako dvignil roke od tega, še več sem začel plezati v skali in se mi je obrestovalo. Mislim, da trenerji že razumejo, da bolj kot posegajo v moj trening, več škode napravijo kot koristi. Ampak takih nas ni veliko, mislim, da na tej ravni samo midva z Domnom Škoficem."

So ekstremno težki in medijsko odmevni podvigi v naravnem okolju na Majorki, balvan Metafizika v Celju in smer Dolga vojna v plezališču Vrulja pri Omišu za vas celo pomembnejši od medalj in pokalov?

"Mogoče res, ker se v tistih izzivih najdem. Ob plezanju v naravi uživam, ker si sam postavljam cilje. Drugače je, ko si izbereš, kdaj greš, ko si natreniral, ko je najboljše vreme ... Drugače pa imajo tudi tekme svoj čar, ker si primoran pokazati najboljše, ko je potrebno, četudi se tedaj ne počutiš najboljše."

Kako potekata življenje in tekmovanje v mehurčku v Rusiji?

"Pričakoval sem, da bo bolj strogo. Domačini ne nosijo mask, mi jih, ne vem pa, ali so na ulici obvezne. Resda živimo v hotelu, toda s tekmovalci se dosti srečujemo. Vzdušje na

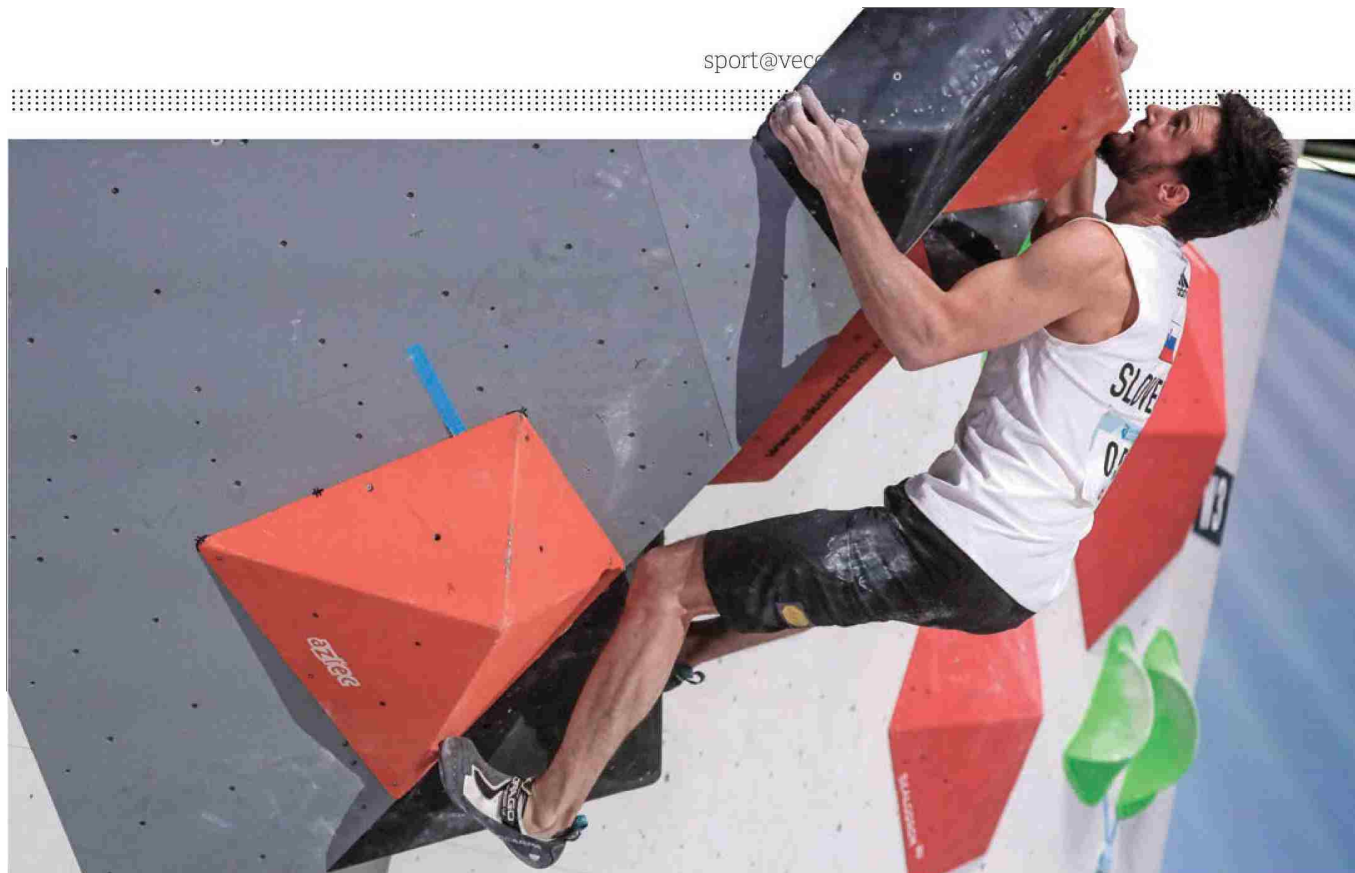
tekmi je dobro, gledalci so, mislim, da dnevno prodajo 700 kart, toda v tisti, zatemnjeni del dvorane ne vidim. Smo kar blizu centra Moskve in malce pogrešam izhod do kakšne znamenitosti. Situacija je boljša kot v Sloveniji in sem hvaležen, da sem v Rusiji."

Predstavljamo si, da je bil cel projekt že priti tja.

"Nismo imeli težav, smo pa potrebovali vso dokumentacijo. Le na letališču smo se zadržali, za dve uri so nam vzeli potne liste."

"Mislim, da trenerji že razumejo, da bolj ko posegajo v moj trening, več škode napravijo"

sport@vece

Več kot uspehi na dvoranskih stenah Celjanu pomeni svoboda izzivov v skali, a priznava, da imajo tudi tekme svoj čar. Foto: EPA